

Spridningen och förföljelsen

Profeten Muhammed ﷺ började öppet sprida tron till Allaah. Abu Talib hade lovat att skydda honom så länge han levde men Abu Talib själv ville inte ge upp Abdul-Muttalibs religion som de trodde på. Profeten Muhammed ﷺ varnade människorna för Allaahs straff.

Han började framföra vanrykte om den vidskepelse som människorna utövade i sin avgudadyrkan. Avslöja den värdelösa verkligheten, den totala maktlösheten av deras avgudadyrkan som de trodde kunde få dem att komma i kontakt med Allaah. Att allt bara var uppenbara lögner. Profeten Muhammeds ﷺ ord skapade kaos som vände upp och ner på hela Mekkah.

Mekkaborna bröt ut i förolämpningar och ogillanden. Profeten Muhammed ﷺ fick många fiender. De anklagade honom för att hålla på med trolldom. Den mest elakaste och ondaste fienden till Profeten Muhammed ﷺ var Abu Lahab, Profetens egen farbror.

Men Profeten Muhammed ﷺ fortsatte att kalla människorna till Islam. När Quraish märkte att inget kunde stoppa honom från det, så började de att kalla Profeten Muhammed ﷺ för en galen människa, för lögnare och andra saker. De började till och med att förfölja och plåga Profeten Muhammed ﷺ.

Abu Lahab tog initiativet till dessa förföljelser. De gick så långt att de till och med kastade sten på Profeten Muhammed ﷺ. Abu Lahab brukade att gå efter Profeten Muhammed ﷺ och säga till människorna att inte lyssna på Profeten Muhammed ﷺ för att han ljög. Quraish spred lögner om att Profeten Muhammed ﷺ hade en jinn i sig, att han var sinnessjuk eller att han ljög och använde trolldom.

Quraish brukade att skratta åt och förolämpa de första människorna som hade blivit muslimer. Quraish försökte med olika knep för att få profeten Muhammed ﷺ att sluta kalla människor till Islam. När ingenting hjälpte så bestämde de icketroende att de skulle ha ett möte med Abu Lahab som ordförande.

De otrogna tyckte att situationen var oroande och hade inget tålamod längre så de bestämde sig för att nu skulle de ta till hårdare metoder och börja tortera muslimer. Det var enkelt att göra det på de svaga människorna i samhället som hade blivit muslimer, eftersom de inte hade någon makt och någon som kunde hjälpa och skydda dem.

Det var svårt för de icketroende att göra någon större skada på Profeten Muhammed ﷺ för han hade Abu Talib som skyddade honom.

Abu Lahab började att spotta mot Profeten Muhammed ﷺ. Han kastade stenar mot Profeten Muhammed ﷺ och tvingade sina båda söner att skilja sig från Profeten Muhammeds ﷺ döttrar, Ruqaiya må Allah vara nöjd med henne och Umm Kulthum må Allah vara nöjd med henne.

Abu Lahab gjorde också många andra dåliga saker mot Profeten Muhammed ﷺ. Även Abu Lahabs fru, Umm Jamil bint Harb, var delaktig i förföljelserna mot Profeten Muhammed ﷺ. Abu Jahl var också en som förföljde Profeten Muhammed ﷺ och muslimerna.

Så fort som Abu Jahl hörde om någon som hade blivit muslim och som hade hög status i samhället och mäktiga vänner, så förolämpade och hotade han honom. Men om den som hade blivit muslim var svag i samhället då skulle han slå honom och utsätta den människan för obeskrivlig tortyr. Även de muslimska kvinnorna torterades och dödades.

Men Profeten Muhammed ﷺ fortsatte att förkunna den Islamiska tron öppet. Efter månader av ökade förföljelser, då när situationen blev värre och värre, till den grad att det blev ohållbart för muslimerna, så började muslimerna att tänka ut en lösning. Så en grupp muslimer emigrerade till Abyssinien (Etiopien). Där fanns en kung som hette Ashamah Negus som var en ärlig och rättvis ledare som inte gjorde orätt mot någon av sina underordnade.

Där togs de emot med gästfrihet. Efter en speciell händelse som ledde till ännu värre tortyr och förföljelse av muslimerna så fick de än en gång emigrera till Abyssinien. Quraish försökte att få kungen att överlämna de muslimer som fanns i hans land.

Men kungen gick inte med på det. Så muslimerna fick leva ostörda i några år i hans land tills de återvände till Medina. Men muslimerna som fanns kvar i Mekkah blev utsatta för ännu allvarligare och brutalare tortyr än någonsin.

De icketroende började till och med att tänka tanken på att döda Profeten Muhammed ﷺ. Abu Jahl svor på att han skulle ta en stor sten och krossa Profeten Muhammeds ﷺ huvud med den. Uqbah bin Almu'ait försökte att strypa Profeten Muhammed ﷺ när han bad. De skadade honom men de kunde inte döda honom.

Källa: 'ar-Rahiq al-Makhtoom
- Den förseglade nektarn

Av: Safiur-Rahman Al-Mubarakphuri

